

Sygn. akt IV U 414/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 listopada 2018 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	sekr. sądowy Monika Świątek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 listopada 2018 r. w S.

odwołania W. K.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 30 kwietnia 2018 r. Nr (...)

w sprawie W. K.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o prawo do dodatku pielęgnacyjnego

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że ubezpieczonemu W. K. przysługuje prawo do dodatku pielęgnacyjnego od dnia 01 marca 2018 roku do 30 czerwca 2019 roku.

Sygn. akt IV U 414/18

UZASADNIENIE

Decyzją z 30 kwietnia 2018r., znak: (...), Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, powołując się na art. 27 ust.1 ustawy z 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2017r. poz. 2336) odmówił W. K. prawa do dodatku pielęgnacyjnego wskazując, iż ubezpieczony nie poddał się badaniu lekarskiemu komisji lekarskiej Kasy, pomimo wezwania wyznaczonego w dwóch terminach oraz nie wskazał uzasadnionych przyczyn swojego niestawiennictwa (decyzja Prezesa KRUS k. 115 akt emerytalnych).

Odwołanie od w/w decyzji do Sądu Okręgowego w Siedlcach złożył W. K. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do dodatku pielęgnacyjnego. W uzasadnieniu stanowiska wskazał, iż ze względu na stan zdrowia nie jest on zdolny do samodzielnej egzystencji, a otrzymywane dochody nie są wystarczające do zaspokojenia jego podstawowych potrzeb życiowych (odwołanie ubezpieczonego k. 1-4 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, przytaczając argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji oraz podnosząc, iż odwołanie ubezpieczonego nie wnosi do sprawy żadnych

nowych dowodów faktycznych i prawnych, które miałyby wpływ na zmianę zaskarżonej decyzji (odpowiedź KRUS na odwołanie k. 8 akt sprawy).

W piśmie z dnia 16 października 2018 r. organ rentowy wniósł o uchYLENIE decyzji i umorzenie postępowania w całości na podstawie art. 477⁹ § 3¹ kpc. (k. 39).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Ubezpieczony W. K. ma aktualnie 64 lata i od 15 maja 2014r. uprawniony jest do emerytury rolniczej (decyzja Prezesa KRUS z 22 maja 2014r. k. 23-24 akt emerytalnych). Od dnia 1 stycznia 2017 r. do 28 lutego 2018 r. był również uprawniony do dodatku pielęgnacyjnego z tytułu niezdolności do samodzielnej egzystencji na podstawie decyzji z dnia 8 marca 2017 r. (k. 92 akt emerytalnych).

W dniu 2 lutego 2018r. W. K. złożył do organu emerytalnego wniosek o ustalenie prawa do dodatku pielęgnacyjnego z tytułu niezdolności do samodzielnej egzystencji (wniosek ubezpieczonego k. 103 akt emerytalnych). W związku z powyższym, ubezpieczony został skierowany na badanie przez lekarza rzeczoznawcę, który w orzeczeniu z 5 marca 2018r. stwierdził okresową niezdolność ubezpieczonego do samodzielnej egzystencji nadal do marca 2019r. (orzeczenie lekarza rzeczoznawcy Kasy k. 108 akt emerytalnych). Lekarz Regionalny Inspektor Orzecznictwa Lekarskiego zgłosił zarzut wadliwości do przedmiotowego orzeczenia, w związku z czym, ubezpieczony został skierowany na badanie przez komisję lekarską Kasy, które pierwotnie wyznaczone zostało na 26 marca 2018r. W związku z niestawiennictwem ubezpieczonego, organ emerytalny określił drugi termin badania, tj. 26 kwietnia 2018r. (wezwanie ubezpieczonego na badanie k. 111 akt rentowych, ponowne wezwanie ubezpieczonego na badanie k. 112 akt emerytalnych).

Decyzją z 30 kwietnia 2018r. Prezes KRUS odmówił ubezpieczonemu prawa do dodatku pielęgnacyjnego, ponieważ nie poddał on się badaniu przez komisję lekarską Kasy (decyzja Prezesa KRUS k. 115 akt sprawy).

Biegli lekarze: ortopeda – traumatolog, kardiolog oraz neurolog w opinii z 25 czerwca 2018r. sporządzonej na zlecenie Sądu stwierdzili, iż ubezpieczony jest okresowo, tj. od lutego 2018r. do czerwca 2019r., niezdolny do samodzielnej egzystencji. Biegli rozpoznali u ubezpieczonego: chorobę zwyrodnieniową – dyskopatyczną kręgosłupa z przewlekłym zespołem bólowym z ograniczeniem jego ruchomości; zmiany zwyrodnieniowe stawu barkowego prawego ze znacznym ograniczeniem jego ruchomości; zmiany zwyrodnieniowe stawu biodrowego lewego ze znacznym ograniczeniem jego ruchomości; chorobę zwyrodnieniową stawów kolanowych z ograniczeniem ich ruchomości i z upośledzeniem sprawności chodu; płaskostopie; obustronnie paluchy koślawe; miażdżycę zrostową tętnic kończyn dolnych z chromaniem przestankowym; obustronny zespół cieśni nadgarstka bez upośledzenia siły obu rąk; zawroty głowy naczyniopochodne; nadciśnienie tętnicze umiarkowane oraz hipercholesterolemię. Schorzenia, występujące u ubezpieczonego skutkują znacznym ograniczeniem ruchomości kręgosłupa w odcinku lędźwiowym ze wzmocnionym napięciem mięśni przykręgosłupowych oraz znacznym ograniczeniem ruchomości barku prawego, ograniczeniem ruchomości stawu biodrowego lewego a także obustronną chondropatią stawów kolanowych z chodem niewydolnym z podparciem kul łokciowych. Rozpoznane dysfunkcje narządu ruchu przy współistniejącej miażdżycy tętnic kończyn dolnych z objawami chromania przestankowego upośledza sprawność ruchową ubezpieczonego w stopniu powodującym całkowitą niezdolność do pracy i powodu okresową niezdolność do samodzielnej egzystencji. W. K. wymaga pomocy osób drugich w czynnościach życia codziennego związanych z zaspokajaniem podstawowych potrzeb życiowych (opinia biegłych k. 30).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie W. K. zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 27 ust. 1 ustawy z 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2017r. poz. 2336), do emerytury lub renty rolniczej z ubezpieczenia przysługuje dodatek pielęgnacyjny na zasadach i w wysokości określonej w przepisach emerytalnych. Przepis art. 75 ust. 1 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach

z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2017r. poz. 1383) stanowi, że dodatek pielęgnacyjny przysługuje osobie uprawnionej do emerytury lub renty, jeżeli osoba ta uznana została za całkowicie niezdolną do pracy oraz do samodzielnej egzystencji albo ukończyła 75 lat życia. Artykuł 13 ust. 5 przywołanej ustawy przewiduje, iż niezdolność do samodzielnej egzystencji orzeka się w przypadku stwierdzenia naruszenia sprawności organizmu w stopniu powodującym konieczność stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innej osoby w zaspokajaniu podstawowych potrzeb życiowych.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonego wymagało ustalenia przez Sąd, czy jest on nadal po 28.02.2018 r., w świetle powyższych przepisów, osobą niezdolną do samodzielnej egzystencji.

Po dokonaniu analizy zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego tj. opinii sporządzonej przez biegłych lekarzy: ortopedę – traumatologa, kardiologa i neurologa z 25 czerwca 2018 r. Sąd doszedł do przekonania, iż ubezpieczony spełnia warunki do ustalenia mu prawa do dodatku pielęgnacyjnego na okres od 1 marca 2018 r. do 30 czerwca 2019 r. W niniejszej opinii biegli stwierdzili, iż ubezpieczony jest okresowo niezdolny do samodzielnej egzystencji ze względu na schorzenia narządu ruchu oraz współistniejącą miażdżycę tętnic dolnych z objawami chromania przestankowego. Sąd, obdarzył wiarygodnością przedmiotową opinię. Opina jest spójna, logiczna, należycie uzasadniona, poprzedzona badaniem ubezpieczonego, z którego wynika, że ubezpieczony ma znacznie ograniczone możliwości samodzielnego poruszania się, porusza się niewydolnie jedynie z podparciem dwóch kul łokciowych. Powyższe powoduje, że ubezpieczony wymaga długotrwałej opieki osób trzecich przy czynnościach życia codziennego związanych z zaspokajaniem podstawowych potrzeb życiowych. Ponadto niniejsza opinia nie była również kwestionowana przez żadną ze stron procesu.

Sąd postanowił pominąć dowód z opinii biegłego lekarza chirurga naczyniowego, dopuszczony postanowieniem z 7 czerwca 2018r. uznając go za zbędny do rozstrzygnięcia sprawy.

W ocenie Sądu nie zasługiwał również na uwzględnienie wniosek organu rentowego z 16 października 2018r., gdyż w okolicznościach niniejszej sprawy nie zachodzą okoliczności z art. 477⁹ § 3¹ kpc. Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że ubezpieczonemu W. K. przysługuje prawo do dodatku pielęgnacyjnego od dnia 1 marca 2018r. do 30 czerwca 2019r.